

"Wachten op Godot"

Dit seizoen, 12 jaar na de eerste Nederlandse opvoering, heeft "Toneelwerkgroep Proloog " het wereldberoemde stuk van Samuel Beckett (geb.1906) "Wachten op Godot" op het repertoire genomen. Als gastregisseur is hiervoor John van de Rest aangetrokken, die dat bewijzen zijn voorgaande regie's een van de weinige Nederlandse regisseurs zal zijn waaraan deze regie kon worden toevertrouwd .

Het is zonder twijfel een van de functies van het toneel een weerspiegeling te zijn van datgene wat de mens in een bepaalde tijd bezig houdt. "Wachten op Godot" is een stuk van onze tijd waarin het publiek gedwongen wordt mee te denken en mee te zoeken naar datgene wat ons leven zin geeft.

Vladimir en Estragon, hebben als enige bestaansgrond het wachten gekozen. Het wachten op Godot, die, zoals de kleine boodschapper steeds komt melden "zeker morgen komen zal". Vladimir en Estragon zijn havelozen, buiten onze tijd en maatschappij geplaatst, ze zijn alleen, maar ze zijn samen. Hun tijd verbrengen zij met zinloze verhalen en spelletjes, die alleen maar dienen om de tijd te doden, tot het moment waarop Godot zal komen. Wij herkennen en ondergaan het wachten als een wezenlijk belangrijk onderdeel van ons menselijk bestaan. Heel ons leven wachten wij op iets. Godot belichaamt datgene waarop wij wachten; het hiernamaals, een ding, een persoon. Hun beider wachten in een ruimte waarin slechts een boom staat, wordt onderbroken door de komst van de zelfgenoegzame landeigenaar Pozzo en zijn slaaf Lucky. Het zijn groteske figuren, waarin al datgene wat de mensheid op haar geweten heeft, tot uitdrukking komt. Pozzo en Lucky staan tegenover elkaar als lichaam en geest. Ondanks dat wij diep onder de indruk komen van het tragische, zinloze wachten van Vladimir en Estragon, lachen sommige mensen zich met dit stuk tranen. Inderdaad wordt er een bijzondere humor gebruikt, welke afkomstig is van het circus, de Engelse "music-hall" en de mime. Kortom die dramatische vormgevingen welke onmiddellijk begrepen worden, en vaak op de lachspieren werken. Jean Anouilh noemde "Wachten op Godot": de "Gedachten" van Pascal, gespeeld door de Fratellini's

Vaak wordt het bezwaar geuit dat moderne stukken moeilijk te begrijpen zijn. Men tracht steeds te zoeken naar een verborgen

